

Een duckrace als zetje in de rug voor de buurt

SOCIALE COHESIE

Met de helpende hand van wat behulpzame brandweerlieden komt de duckrace op gang.

©

Mijntje Wismans

Door Jimmy Leenders

Met een badeendjesrace en een parkfeest proberen inwoners van drie wijken in Horst-West hun buurt leefbaar te houden. „Het belang van gewoon een praatje maken wordt wel eens onderschat.”

Horst - De bestuurder van de shovel staat deze zaterdagmiddag met de armen over elkaar in het zonnetje. Duizend plastic badeendjes liggen in zijn machine te wachten tot ze van de brug in het water worden gekieperd. Maar ja, dat water werkt niet echt mee: het stroomt de verkeerde kant op.

Waterstraal

Met de helpende hand van wat behulpzame brandweerlieden, een stevige waterstraal en vrijwilligers met een peddel komt de *duckrace* even later dan toch op gang. Met vereende kracht worden de eendjes door de Kabroeksebeek richting de finish geduwd. Daar zijn er prijzen te verdienen. „Dit schiet niet echt op zo, hè”, beziet Avalon Piket het tafereel vanaf de kant. „Als er maar geen eendjes in het riet achterblijven. Dat zou sneu zijn.” Voor haar zoontje Jackson heeft ze tien eendjes

gekocht. Redelijke kans op een prijsje dus. „Leuk dat ze zoiets organiseren, dat doen ze lang niet overal.”

Als maandagmorgen een stuk of vijftien mensen elkaar begroeten en zeggen ‘ik zag je op het feest’, dan zijn we al tevreden.

Piet Berden

De duckrace, onder de noemer ‘gesnater rond het water’, dient eigenlijk slechts als excuus, legt vrijwilliger Piet Berden uit. Dat het water de verkeerde kant op stroomt mag de pret dan ook niet drukken, lacht hij. Zodra de eendjes uit het water zijn gevestigd, begint even verderop bij de vijver aan de Weltersweide een buurtbijeenkomst. Met spelletjes voor de kinderen, livemuziek, een drankje en hapjes uit allerlei uithoeken van de wereld.

Zetje

Allemaal bedoeld om de Horster wijken In de Riet, de Mussenbuurt en de Norbertuswijk een zetje in de rug te geven. Een initiatief van het programma [Westenwind](#), bedoeld ter bevordering van de sociale cohesie. „We hebben maar één doelstelling”, is Berden stellig. „Als maandagmorgen (vanmorgen, red.) een stuk of vijftien mensen elkaar begroeten en zeggen ‘ik zag je op het feest’, dan zijn we al tevreden.”

René Achten, die in de Norbertuswijk actief is als ‘financieel huisarts’, is blij met het initiatief. „Gewoon een praatje maken met elkaar, dat is best wel belangrijk. Nieuwe mensen ontmoeten, een luisterend oor bieden. Ik denk dat het belang daarvan wel eens wordt onderschat. Het zijn individualistische tijden. We kennen elkaar steeds minder.”

Uitdagingen

De drie wijken zijn geen probleebuurt, maar kennen met veel verschillende nationaliteiten, de nodige arbeidsmigranten en heel wat sociale huurwoningen wel de nodige uitdagingen. „Je merkt toch dat mensen geneigd zijn naar elkaar toe te trekken”, legt Berden uit. „De Poolse mensen gaan bij elkaar zitten, de Nederlandse mensen doen dat ook. Wij vinden het juist mooi als ze met elkaar in gesprek gaan.”

‘Schitterend’

Buurtbewoner Louis Camps, die in de wijk In de Riet woont, is het daarmee eens. Met een drankje aan een statafel kijkt hij tevreden toe hoe het steeds drukker wordt in het park. „We hebben meegeholpen bij de opbouw. Veel mensen zijn tegenwoordig erg op zichzelf. Al die culturen in zo'n wijk, dat mengt niet altijd vanzelf. Dat moet je soms een beetje stimuleren. Dit is toch schitterend, dat je zoiets samen kunt doen?”